

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobkyně: B. U.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 24. 3. 2003, č. j. OAM-586/AŘ-2002, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004, č. j. 36 Az 607/2003-25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 3. 2003, č. j. OAM-586/AŘ-2002, zamítl ministr vnitra rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2001, č. j. OAM-78/VL-07-P17-2001, jímž žalobkyni nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a jímž bylo zároveň vysloveno, že na žalobkyni se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včasnou žalobou u Krajského soudu v Brně; ten žalobu zamítl svým rozsudkem ze dne 31. 5. 2004, č. j. 36 Az 607/2003-25.

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě proti rozsudku Krajského soudu v Brně kasační stížnost, v níž zpochybnila správnost zjištění skutkového stavu ve správním řízení; soudu vytkla to, že jí neumožnil jednat v jejím mateřském jazyce, a porušil tak zásadu rovnosti účastníků řízení. Navrhla proto, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen. Požádala též o to, aby soud „nařídil odklad vykonatelnosti“ napadeného rozsudku, čímž zřejmě hodlala usilovat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nicméně o této žádosti samostatně nerozhodoval, neboť vydal usnesení, jímž se řízení o kasační stížnosti končí, bezprostředně poté, co mu stěžovatelčina kasační stížnost byla předložena.

Usnesením ze dne 28. 8. 2004 Krajský soud v Brně stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení výzvy předložila doklad o tom, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, případně doklad o vlastním právnickém vzdělání; poučil ji též o tom, že nevyhoví-li stěžovatelka výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Krajský soud zaslal stěžovatelce toto usnesení na adresu P. Z., kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti; zásilka se však vrátila jako nedoručená. Soud následně z evidence Ministerstva

vnitru zjistil, že stěžovatelka opustila p. již 19. 7. 2004 a jako místo svého dalšího pobytu udala adresu v soukromí na ulici B. 44, B. Pokus o doručení výzvy na tuto adresu dne 23. 9. 2004 byl opět neúspěšný: zásilka se vrátila zpět s tím, že stěžovatelka je na uvedené adrese neznámá. Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno k dotazu soudu sdělilo, že stěžovatelka je hlášena k pobytu u pana B. K. na adrese Š. 22, B. Soud poté zaslal stěžovatelce opakovaně výzvu na tuto adresu, ovšem stěžovatelka nebyla zastížena ani 29. 10. 2004, ani 2. 12. 2004 a výzvu si nevyzvedla ani v úložní lhůtě. Výzva tak byla doručena fikcí již 8. 11. 2004 (§ 46 odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“), a opětovné zasílání výzvy bylo tedy nadbytečné; tato procesní vlídnost krajského soudu však stěžovatelku nijak neukrátila na jejích právech – právě naopak – a nemohla ostatně nic změnit na tom, že doručeno již bylo. Krajský soud v Brně poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka přes výzvu k doložení zastoupení advokátem nepředložila plnou moc udělenou advokátovi, a to ani ve lhůtě stanovené krajským soudem, ani později; sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně stěžovatelčino vlastní vysokoškolské právnické vzdělání – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

K tomu se na okraj poznamenává, že výzva k předložení dokladu o zastoupení advokátem byla stěžovatelce doručena fikcí; toto náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě zásilek určených do vlastních rukou (jakou byla i zásilka adresovaná stěžovatelce) se tak počínaje desátým dnem úložné lhůty výzva považuje za doručenou a následujícího dne začíná běžet lhůta k jejímu splnění. Krajský soud v této věci postupoval při doručování benevolentně a nad rámec svých povinností zaslal stěžovatelce výzvu opakovaně; ani tak však nedosáhl toho, aby si stěžovatelka výzvu převzala a splnila ji. Stěžovatelka si zásilku podvkráté nepřevzala, a přitom nesdělila soudu ani cizinecké policii jinou adresu, kam by jí bylo možno s větším úspěchem doručovat. Nevyvinula tak ani minimální míru procesní aktivity, kterou lze od účastníků soudního řízení požadovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. 1. 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu